

፮ የምናሴ ጸሎት (፪ ዜና መዋዕል ፴፫፡፲፬-፳፮)

ዓለምን ሁሉ የምትገዛ፤

የአባቶቻችን የአብርሃምና የይስሐቅ የያዕቆብም የጻድቃን ልጆቻቸውም አምላክ ሆይ፤

ሰማይንና ምድርን ከዓለሞቻቸው ጋር የፈጠርህ፤

በቃልህ ትእዛዝ ባሕርን የገሠጽሃት፤

ቀላዮችን የዘጋህ የሚያስፈራውንም የወሰንህ፤

ይኸውም በተመሰገነው ስምህ ነው፤

ኅይልህ ከመገለጡ የተነሣ ሁሉ የሚርድና የሚንቀጠቀጥ፤

ለክብርህ ከፍተኛነት ፍጻሜ የለውምና፤

የቁጣህም መቅሰፍት በኃጥአን ላይ ግሩም ነው።

በትእዛዝህ ለሚሆነው ይቅርታ ስፍር ቍጥር የለውም፤

ገናና እግዚአብሔር አንተ ብቻ ነህና፤

ይቅር ባይ፤ ከቁጣ የራቅህ፤ ይቅርታህ የበዛ፤

የሰውንም ኅጢአት የምታስተሰርይ አንተ ነህ።

አሁንም አቤቱ፤ የጻድቃን አምላካቸው አንተ ነህ።

ንስሐን የፈጠርህ ለጻድቅ ሰው አይደለምና፤

አንተን ላልበደሉ ለአብርሃምና ለይስሐቅ ለያዕቆብም አይደለምና፤

ነገር ግን የኔን የኃጥአን ንስሐ ወደ ማየት ተመለስ።

ቍጥሩ ከባሕር አሸዋ የሚበልጥ በደልን በድያለሁና፤

ኅጢአቴም ብዙ ነውና፤

ከበደሌም ብዛት የተነሣ ቀና ብዬ የሰማይን ርዝመት አይ ዘንድ አገባቤ አይደለም።

ሰውነቴን ከኅጢአቴ አሳርፋት ዘንድ በብረት ቀፎ ደከምሁ፤

በዚህም ደግሞ አላረፍሁም፤

መዓትህን አነሣሥቻለሁና፤

ከንቱውን ስመለከት የማይጠቅመኝንም ነገር ሳበዛ

በፊትህ ክፉ ሥራን ሠርቻለሁና።

አሁንም ቸርነትህን እየለመንሁ በልቤ ጉልበት እሰግዳለሁ።

አቤቱ፤ ጌታዬ፤ ፈጽሜ በደልሁ፤ ኅጢአቴንም አምናለሁ።

አንተንም እማልዳለሁ፤ እለምንህማለሁ፤ ይቅር በለኝ፤ አቤቱ፤ ይቅር በለኝ፤

ለኅጢአቴም አሳልፈህ አትስጠኝ።

ለዘለዓለም ክፋቴን አትመልከትብኝ፤

በምድር ጥልቀት አትበቀለኝ፤

አንተ እንዳዘዘከን ትእዛዝህን አልጠበቅንም፤ አላደረግንም።
ያመጣህብንና ያደረግህብንን መከራ ሁሉ በእውነተኛ ፍርድህ አደረግህብን።
በጠላቶቻችን እጅ ጣልኸን፤
ኃጢአተኞች እና ወንጀለኞች በሆኑ።
ከአንተ ፈጽመው በራቁ፤
በምድር ካለ ሰው ሁሉ ዓመጸኛና ክፉ በሆነም ንጉስ እጅ፤
አሁንም አፋችንን ልንከፍት አገባባችን አይደለም፤
ለሚፈሩህ ባሮች ሃፍረት እና ጉስቁልና ሆነባቸው።
ስለ ስምህ ስትል ፈጽመህ ለመከራ አትሰጠን።
ቃል ኪዳንህን አትለውጥብን፤
ቸርነትህን ከእኛ አታርቅ።
ስለ ወዳጅህ ስለ አብርሃም፤
ስለ ባለሟልህ ስለ ይስሐቅ፤
ስለ ባረከውም ስለ ያዕቆብ።
ልጆቻችውን እንደ ሰማይ ኮከብ እንደ ባህር አሸዋም ታብዛላቸው ዘንድ የተናገርሃቸው፤
እነርሱም ከአህዛብ ጥቂቶች ነበሩና።
ዛሬም በሃገሩ ሁሉ የጎሰቆልን ሆን።
በዚያ ወራት አለቃም የለም፤ ነቢይም የለም፤
ቁርባንም የለም፤ መሥዋዕትም የለም፤ ዕጣንም ማሸተት የለም፤
ይቅርታን ከአንተ ያገኙ ዘንድ በኩራትን የሚያቀርቡበትም ቦታ የለም።
የሰውነትን መሰበር የመንፈስን ትሁትነት አንተ ተቀበል እንጂ፤
የላሞችን የጊደሮችን የሰቡ የብዙ በጎችንም መስዋዕት እንደተቀበልህ፤
ዛሬ መሥዋዕታችን በፊትህ እንደዚያ ይሁን።
በአንተም ዘንድ ፍጹም ይሁን፤
ያመኑብህ ሁሉ እንዳያፍሩ።
አሁንም በልባችን ሁሉ እንከተልሃለን፤ እንፈራሃለን፤
ፊትህንም እንፈልጋለን።
ነገር ግን አታሳፍረን፤
ከቁጣህ ተመላሽ እንደመሆንህ ቸርነትህን ከእኛ ጋር አድርግ፤
እንደ ቸርነትህም ብዛት በተአምራትህ አድነን፤
አቤቱ ስምህን አስመስግነው።
ባሮችህን ስቃይ መከራ ያሳዩላቸው ሁሉ ይፈሩ፤
በቅድሚያቸው ሁሉ ይፈሩ ኃይላችውም ይድከም፤
በምድርም ሁሉና በዓለም ሁሉ የተመሰገንህ፤
እግዚአብሔር አምላክ አንተ ብቻ መሆንህን ይወቁ።

፱-፲ የሶስቱ ልጆች መዝሙር (ት.ዳን. ም ፫:፳፱-፻፯)

የአባቶቻችን አምላክ እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለ ነው።
የጌትነቱ ቅዱስ ስምም ይክበር ይመስገን፤
እርሱ የተመሰገነ ነው፤ በዓለሙም ሁሉ ከፍ ከፍ ያለ ነው።
በምትመሰገንበት ቅዱስ ቦታ አንተ የከበርህ ነህ፤
አንተ ለዘለዓለም የተመሰገንህና የከበርህ ነህ።
በኪሩቤል ላይ ሆነህ ጥልቆችን የምታይ አንተ የከበርህ ነህ፤
አንተ ለዘለዓለም የተመሰገንህ ነህ ከፍ ከፍ ያልህ ነህ።
በጌትነትህም ዙፋን አንተ የከበርህ ነህ፤
አንተ ለዘለዓለም የተመሰገንህ ነህ፤ የከበርህም ነህ።
ከሰማዮች በላይ የተመሰገንህ ነህ፤
አንተ ለዘለዓለም ፈጽመህ የከበርህ ነህ።
የጌታ ፍጥረቶች ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
ሰማዮች እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
የጌታ መላእክት እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
ከሰማዮች በላይ ያሉ ውኃዎች ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
የጌታ ኅይላት ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
ፀሐይና ጨረቃ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
የሰማይ ከዋክብት እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
ጠልና ዝናም እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
ነፋሳት ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።

እሳትና ዋዕይ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
መዓልትና ሌሊት እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
ጠልና ጤዛ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
ብርድና ውርጭ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
ብርሃንና ጨለማ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
ደጋና ቆላ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
በረድና ጉም እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
መብረቅና ደመና እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
ምድር እግዚአብሔርን ታመሰግነዋለች፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
ተራሮችና ኮረብቶች እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
በምድር የሚበቅሉ ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
ጥልቆች እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
ባሕርና ፈሳሾች እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
አንበሪና በውኃ ውስጥ የሚንቀሳቀስ ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
በሰማይ የሚበሩ ወፎች ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
አራዊትና እንስሳት ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
የሰው ልጆች እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤
እርሱ ለዘለዓለም የተመሰገነ ነው፤ ከፍ ከፍ ያለም ነው።
እስራኤል እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤

አቤቱ ከአንተ በቀር ሌላ አናውቅም።

ስምህን እንጠራለን።

ሙታን ግንኙይወትን አያዩዋትም።

አስማተኞችም ምውት አያስነሡም።

ስለዚህም አምጥተህ አጠፋሃቸው።

ትዕቢታቸውንም ሁሉ አራቅህ።

አቤቱ በመከራ ላይ መከራን ጨምርባቸው።

በምድር ክቡራን ላይ መከራን አምጣባቸው።

አቤቱ በመከራዬ ጊዜ አሰብኩህ።

በጥቂት መከራም ገሰጽኸኝ።

ምጥ ተይዛ ለመውለድ እንደ ደረሰኝ።

በምጧምጊዜ እንደምትጮህ።

ለወዳጅህ እንዲህ ሆነናል።

አቤቱ አንተን ስለፈራን ፀንሰናል።

መከራ ተቀብለን ወለድን።

የድህነትህ መንፈስ በምድር ላይ ነው።

ሙታን ግንይነሃሉ።

በመቃብርም ይሉ ይድናሉ።

በምድር ያሉትም ደስ ይላቸዋል።

ከአንተ የተገኘ ጠል ህይወታቸው ነውና።

የኃጥአንን አገር ግን ታጠፋለህ።

ሕዝቤ ሂድ ወደ ቤትህም ግባ።

ደጃፍህንም ዝጋ።

ጥቂት ቀን ተሸሸግ።

